

holdene nødvendiggør dobbelt Husførelse, ud over Vikarhjælpen maa kunne ydes en Understøttelse af Stipendiekontoen.

Denne er iøvrigt bestemt for dem, der ikke kan faa Vikarhjælpen f. Eks., fordi de er for unge. Understøttelserne paa denne Konto vil komme til at omfatte meget forskellige Forhold, og det vil derfor være nødvendigt, at der ved den nærmere Udformning af Reglerne bevares Mulighed for ved Fastsættelsen af Portionernes Størrelse at tage Hensyn til Forholdene i de enkelte Tilfælde.

Selv om Vikarhjælpen betales af Statskassen, finder man det dog rigtigst, at det er de stedlige Skoleraad, der bevilger Vikarhjælpen. I Praksis maa det formentlig ordnes saaledes, at hvert Skoleraad i Forvejen fra Ministeriet faar at vide, hvor mange af den Slags Understøttelser det kan disponere over. Man har derfor tænkt sig, at det samlede Antal fastsættes paa Finansloven, medens Kontoen gøres anslaaet, idet Udgiften bliver afhængig af Vikarlønningernes Størrelse.

Der har været rejst det Spørgsmaal, om de her foreslaaede Regler ikke ogsaa burde omfatte Lærere udenfor den af Folkeskoleloven omfattede Kreds. Det vil sikkert være rigtigst, at Ordningen udvides, men man har ikke fundet en Bestemmelse herom hjemmehørende i Lærerlønningensloven, hvorfor man indskrænker sig til at henlede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet.

§ 8.

foreslaas affattet saaledes:

»Stk. 1. Naar en Lærer anholdes som mistænkt for eller tiltales for en Forbrydelse, saavel som naar han har paadraget sig grundet Mistanke om et Forhold, der betager ham den Tillid, som Bestridelsen af Lærerstillingen kræver, suspenderes han, indtil endelig Afgørelse er truffet i Sagen. Suspension finder ligeledes Sted, naar en Lærer har gjort sig skyldig i en Handling, der gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin Tjenestegerning. Suspensionen foretages af Undervisningsministeriet; dog kan Skoledirektionen (Byraadet) foreløbig sætte Læreren fra Tjeneste, indtil Ministeriets Afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger. Ministeriet skal, saavidt det staar til dette, foranledige, at Sagens Afslutning mest muligt fremskyndes.

Stk. 2. Under Suspensionen oppebæres kun $\frac{2}{3}$ af Lønningen og af alle almindelige og særlige Tillæg. Reduktionen af Lønnen sker fra Suspensionsdagen, dog saaledes, at Tilbagebetaling af allerede forfalden Lønning ikke finder Sted, for saa vidt Læreren ikke genindtræder i Tjenesten. Ophæves Suspensionen derimod, uden at Afskedigelse finder Sted, foretages der den 1. i den efter Ophævelsen følgende Maaned en endelig Regulering af Lønnen i Forhold til Suspensionsperiodens Varighed.

Stk. 3. Saafremt Sagen, der i Medfør af 1. Stk., 1. og 2. Pkt., har medført Suspension, fører til Afskedigelse, jfr. § 14, sker der ingen Efterbetaling af den tilbageholdte Del af Lønningen med alle almindelige og særlige Tillæg. Sluttes Sagen derimod med Bøde, Irettesættelse eller Advarsel, ydes der ligesom i de Tilfælde, hvor Sagen afsluttes uden Paatale, Efterbetaling af den tilbageholdte Del, dog ikke for den Tid, i hvilken Læreren eventuelt ved sit Forhold under Sagen selv har bevirket dennes Forhaling. Bestemmelse om Efterbetaling træffes samtidig med Sagens Afslutning og af den samme Myndighed, som afgør Sagen, jfr. §§ 13 og 14. Saafremt Suspensionen skyldes Anholdelse eller Tiltale for en Forbrydelse, hvori vedkommende findes skyldig, finder Efterbetaling ikke Sted.«